

1880-11-22

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Wilhelmine Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

Brevet indeholder en skitse af en kærre med to heste foran.

Sender's location:

Paris

Mentioned people:

Ludwig Kabell

Christian Skredsvig

Archive:

Mappe 16 nr. 04

TRANSCRIPTION

Kasse 16

Brev 16.4

Paris 22. November 1880

[Hvis Kabell var hjemme ville han bede mig hilse]

Kjære Faster

[Undskyld skriften, i disse dage har jeg for travlt til at skrive langsomt, det må for resten vises til hvem Du vil.]

Nu er jeg her. Men for at begynde med hvor jeg slap; vi gik altså ud at se domkirken i Køln: Den er jo stor, især når man står foran tårnene som jo desværre er helt overbygget med stelas, men hvis jeg husker ret, så er det den kirke som har de højeste spir i verden, og da jeg gik ud fra det, så havde jeg dog snarest troet at de havde været højere. Indeni har den jo samme karakter som udenpå, dog mindre rig men der så vi en lille prosesion og hvor alle deres knæfald o.s.v. er snurrige, men der var dejlig sang. Herfra gik vi til den zoologiske have, der er gode elefanter löver og tigre, et par dejlige kongetigere, og bjørnene har det jo smukt. Resten af dagen kjedede vi os grundigt, vi drev om mellem 78sindstyre udsalg af Johanne Marie Farina og forsögte at få klokken til at blive halv elve, den blev det jo også skönt lidt sent, og vi rullede af. Turen gik forholdsvis hurtig for os om natten, men da dagen kom, gik den langsommere og langsommere. Og det var såmænd ikke fordi at der ikke var noget at

-2-

se, for skönt landskabet var temmelig tört, sådan ligefrem, så var det dog morsommere end i Tyskland, og så var der så meget liv, i sær morede det mig at se kærrehestene, de er så brillante dem er her masser af i Paris, jeg har lagt mærke til at der kan være indtil fem heste på rad foran en vogn, flere har jeg endnu ikke set. Vi körte langs med en å eller flod hvad det nu var, og der gik disse svære dyr og trak flodskibe, det var udmærket. De to sidste timer før vi nåede Paris syntes jeg varede lige så længe som hele natten, men endelig begyndte husene, nej sikken en rög og sikken en mængde jærnbanevogne, men de fik da også ende, og da vi stod ud, varede det ikke længe inden vi så Skredsvig og så være vi jo hjulpne. Nej hvor, her er meget sjov på gaderne, kærreheste, store og små vogne æsler findes her også, og butikkerne går næsten helt ud til hestegaderne, det vil sige varerne stables ud over det halve fortov, folk står på gaden og spiser östers alt går mellem hinanden men flot er her, det er noget andet

-3-

end Køln. Vi körte til hotel d'Orleans, men der er vi allerede taget fra, det

var for dyrt, men det havde da heller ikke været vores mening at blive der længe. Nu bor vi 58 Rue Jacob 58 Paris.

Den første dag skulde vi jo have det lidt godt, og Skredsvig gik da op med os hos en marchand de vin og begyndte med sardiner og de morsomste rejer jeg i mine dage har set, ja hidtil har jeg heller ikke kendt andre en vore egne, som jo kun er en art. Disse var snarest større end vore, grå, og så brede og gemytlige som man kan tænke sig, eller i hvert næsten, men vi blev gode venner, de havde en kraftig og god smag, de lange fransbrød er også gode, men de er jo lige så lange som en spadserestok, og tyndere en vore, så fik vi en udmærket beuf, og til sidst rochefort ost; vin til det hele. Ved siden af os sad de og spiste snegle, jeg skal minsanten forsøge dem, de så rare ud. Da vi havde spist gik vi ind i Café Svedois eller Sue'de var det nok, der røg og drak de andre (kaffe naturligvis) jeg ønskede mig ud igen af den røg. Nu drev vi om på forskellig måde, men enden på det blev, at da vi skulde til at spise midagsmad, gik vi i seng istedenfor, og det var fornuftigt, især for mig som havde hovedpine.

-4-

Du må undskylde at dette brev ikke er kommet af sted før i dag onsdag 24ende, men det er ikke sådan at komme til at skrive. Nå i går prøvede vi at leve billigt, om morgnen var vi i et lille crêmerie, det var meget lille, men hvad man fik var meget godt, så hvis det ikke var fordi at vi følte, at vi egentlig ikke passede til stedet, (der kom ganske simple arbejdere) så havde det været fortræffeligt, hvad vi så gjorde har jeg glemmt, men derpå spiste vi frokost på et crêmerie som var lidt større, men dog heller ikke af de fineste, så gik vi på Louvre og så ægyptiske oldsager, græske vaser og deslige, og så en del malerier som ved flygtig gennemløben ikke gjorde videre indtryk på mig, jo der var for resten et par Velasques som var interessante, men i dag har jeg set bedre ting af ham. Derpå middag hos Duval, hvor vi klarede os brilliant skönt vi endte med en mindre god ommelet; om aftenen til den anden ende af byen for at besøge Skredsvig. I dag spist morgen på et bedre crêmerie, så på Louvre, hvor vi begyndte med græske billedhugger arbejder, og det varede jo ikke længe inden vi så venus fra melos for enden af en lang sal, vi ilede derhen og blev ikke skuffede, kun kunne jeg ønske væggene lidt mørkere for at hun kunde træde stærkere frem, (forfra set, står hun mod et mørkerødt tæppe) og fra venstre står hun mod et vindue som forstyrrer meget. Hils Alle, Joakim

Thine Katholik og hyggelig
ven
Lille
Lille

Paris 22 November 1880

4 Kjære Pastor: <sup>undskyld skriften, i disse dage har jeg for
trævet, så at jeg er langsomt, det skal for
resten være til fornøjelse for dig</sup>

Nu er jeg her. Men for at begynde med hvor
jeg slap; vi gik altså ud at se domkirken
i Köln. Den er jo stor, især når man står
foran tårnene som jo desværre er helt overbygget
med stelas, men hvis jeg husker ret, så er det
den kirke som har de højeste spire i verden,
og da jeg gik ud fra det, så havde jeg dog
snarest troet at de havde været højere.
Indeni har den jo samme karakter som udenpå,
dog mindre rig, men der er en lilla procession
og hvor alle deres knæfald o. s. v. er snurrige,
men der var dejlig sang. Herfra gik vi til
den zoologiske have, der er gode efplanter
løver og tigere, et par dejlige kongetigere,
og bjørnene har det jo smukt. Resten af
dagen kjædede vi os grundigt, vi drev
om mellem 178 vindstørre udsalg af Johanne
Marie Tarins, og forvirkte af få klokken til at
blive halv elve, den blev det jo også skidt lidt
kønt, og vi rullede af. Turen gik forholdsvis
hurtig for os om natten, men da dagen kom, gik
den langsomt og langsomt. Og det
var såmænd ikke fordi at der ikke var noget at

se, for skønt landskabet var temmelig tørt,
sådan ligeform, så var det dog mere
end i Tykland, og så var der så meget liv,
i ser monde det mig at se karrehestene, de
er så brilliante,

den er her
masser af
i Paris, jeg har

Cast mærke til at der kan være indtæt fem
høst på rad foran en vogn, flere har jeg
endnu ikke set. Vi kørte langs med en å
eller flod hvad det nu var, og der gik disse store
dyr og træk flod skibe, det var admerkat.
De to sidste timer før vi nåede Paris syntes
jeg varde lig så længe som hele natten,
men endelig begyndte husene, nej vi kørte en
røg og stanken en mangde jernbaner og
men de fik de også ende, og da vi stod ud,
vandt det ikke længe inden vi så Skodning
og så var vi jo hjulene. Nij hvor her er
mægt spær på gaderne, karrehest, ston og
små vogne og der findes her også, og butikkerne
går næsten helt ud til hestegaderne, det vil sige
varerne stables ud over det halve fortov, folk
står på gaden og spiser korns alt går mellem
him anden, men flot er her, det er meget andet

indt Köln. Vi kørte til Hôtel d'Orléans, men der
er vi allerede taget fra, det var for dyrt, men det
harde da heller ikke været vores mening at blive
der længe. Nu bor vi 58 Rue Jacob 58
Paris

Den første dag skulde vi jo have det lidt godt,
og skred mig gift da op med os hos en marchand
de vin og begyndte med ordiner og de moromøst
rejer sig i mine dage har set, ja bidt til har jeg
jo heller ikke kendt andre en vore egne, som jo
kun er en art. Disse var snarest større end vore,
grø, og så brede og gemyttelige som man kan
tænke sig, eller ialtfald næsten, men vi blev gode
venner, de havde en kraftig og god smag, de lange
franskbrød er også gode, men de er jo lige så lange
som en spadsrestok, og tynder en vore, så fik
vi en udmærket beuf, og til sidst rochefort ost,
vin til det hele. Ved siden af os sad de og spiste
smøge, jeg skæl minstanten forrige dem, de så
rare ud. Da vi havde spist gik vi ind i Le
Café Svédois eller Svédovskit stue, der var rig og
drak de andre, (kaffe naturligvis) jeg drak mig
ud igen af den rig. Nu drar vi om på forskellig
sæd, men end på det aller, at der vi skulde
til at spise middag, gik vi især i stedet for, og
det var fornuftigt, især for mig som havde store spiser.

Da ma' undskyldte at dette brev ikke er kommet
afsted for idag Onsdag 24ende, men det er ikke
sådan at komme til at skrive. Nå ikke
probede vi at leve billigt, om morgnen var vi i
et lille crémérie, det var meget billigt, men hvad men
sken var meget godt, så husket ikke var fordi at vi følte
at vi egentlig ikke passede til stedet. (der kom ganske
mange arbejder) så havde det været fortræffeligt, hvad
vi så gjorde her jeg glæmt, men derpå spiste vi forresten
på et crémérie som var lidt større, men dog heller ikke
af de fineste, så gik vi på Louvre og så egyptiske
oldtids, græske vaser og skulptur, og så endelig malerier.
som ved flygtig gennemløb ikke gjorde vidne indtryk
på mig, ja der var forresten et par af Velasquez som
var interessante, men idag har jeg intet indtryk af dem.
Dag på mandag hos Duval, hvor vi klarede os brillant,
thint vi endte med en mindre god ommelet, om aftenen
til den anden ende af byen for at besøge Skovsvej.
Idag, spiste morgen på et lille crémérie, så på
Louvre, hvor vi begyndte med græske billedhugger
arbejder, og det varede jo ikke lang inden vi så vægge
fra melles fortænder af en lang sal, vi ilede der
hen og blev ikke skuffede, kun kunde jeg ønske væggen
lidt mørkere for at hun kunde træde stærkere frem, (for
fra et, stærken med et mørkt tæppe), og fra venstre side
hen mod et vindue som forstyre meget. Hils alle, Jacobin.